

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 735/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене М.М., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката И.С., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 170/16 од 22.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 342/16 од 12.04.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 170/16 од 22.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 342/16 од 12.04.2016. године.

Образложење

Решењем Кв 170/16 од 22.03.2016. године Основни суд у Пожаревцу огласио се стварно ненадлежним у предмету тог суда К 164/13-40, само у односу према окривљеној М.М. из П., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. Кривичног законика, по оптужници Основног јавног тужиоца у Пожаревцу Кт 498/10 од 18.04.2011. године прецизираној актом Кт 498/10 од 24.05.2013. године, а сходно одредбама члана 31, члана 34. став 1. ЗКП у вези са чланом 23. став 1. тачка 2. Закона о уређењу судова, те је одлучено да се списи предмета, по правноснажности предметног решења доставе Вишем суду у Пожаревцу, као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 342/16 од 12.04.2016. године одбијене су, као неосноване, жалба окривљене М.М. и жалба њеног браниоца изјављене против решења Основног суда у Пожаревцу Кв 170/16 од 22.03.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљене, адвокат И.С. поднео је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка

1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је побијаним „пресудама“ повређен закон на штету окривљене, те да на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП укине у целости „решење“ и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исто преиначи и донесе решење о наступању апсолутне застарелости.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.М., је само нумерички указано на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која је законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, но како у захтеву иста повреда није образложена наводима који би указивали на шта се конкретно та повреда односи, то о њој није било могуће мериторно одлучивати, те је везано за наведену повреду одлучено као у изреци одлуке.

Поднетим захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП које одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев и у том делу морао бити одбачен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.